

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 63/05-35

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Juraja Babjaka vo veci sťažnosti Ing. J. O., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. K. M., Advokátska kancelária, P., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 64/00, na neverejnom zasadnutí 5. mája 2005 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 64/00 p o r u š i l základné právo Ing. J. O. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 64/00 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. J. O. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava III j e p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania Ing. J. O. v sume 7 530 Sk (slovom sedemtisícpäťstotridsať slovenských korún) na adresu jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. K. M., Advokátska kancelária, P., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti Ing. J. O. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 63/05-24 z 2. marca 2005 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť Ing. J. O., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. K. M., Advokátska kancelária, P., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“).

Z obsahu sťažovateľovej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobou z 23. augusta 2000 sa na okresnom súde domáhal proti žalovanej V. S., a. s., so sídlom I. (ďalej len „žalovaná“), zaplata sumy 512 681 Sk s prísl. V uvedenom konaní vedenom na

okresnom súde pod sp. zn. 28 C 64/00 sa 12. decembra 2003 uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie vo veci samej.

Písomné vyhotovenie rozhodnutia vo veci samej nebolo sťažovateľovi dlhší čas doručené, a preto túto skutočnosť oznámil prostredníctvom svojej právnej zástupkyne okresnému súdu listom z 5. apríla 2004. Okresný súd však na tento list nereagoval.

Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podal listom zo 7. júla 2004 sťažnosť podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, pretože podľa neho neodoslaním písomného vyhotovenia rozsudku v lehote podľa § 158 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku zákonný sudca spôsobil v predmetnom konaní priet'ahy. Predseda okresného súdu na uvedenú sťažnosť nereagoval a rozsudok v predmetnej veci nebol do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu sťažovateľovi doručený. Okresný súd podľa sťažovateľa nepostupuje v predmetnom konaní tak, aby odstránil stav právnej neistoty, pre ktorý sa sťažovateľ ako žalobca naň obrátil.

Sťažovateľ taktiež požiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk ako náhrady ujmy spôsobenej mu postupom okresného súdu, ktorú sťažovateľ *„veľmi negatívne pociťuje“*. Predmetná ujma sťažovateľa súvisí s tým, že *„(...) nemôže v predmetnej veci zistiť presné znenie rozsudku ako aj dôvody (skutkové a právne), pre ktoré tento súd v predmetnej právnej veci tak rozhodol. Následne vzhľadom na znenie vyhláseného enunciátu je mu (bez zistenia dôvodov rozhodnutia) zamedzené podať riadny opravný prostriedok, ktorý by bol zrozumiteľný a korešpondoval by s odôvodnením. Rovnako pre sťažovateľa bez doručenia rozsudku nie je možné správne uviesť dôvod odvolania“*.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že okresný súd postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 64/00 porušil sťažovateľove právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru, prikázal okresnému súdu v predmetnom konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie vo výške 100 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

Na základe výzvy ústavného súdu sa podaním sp. zn. Spr. 3786/2004 z 10. januára 2005 k s'ťažnosti vyjadril okresný súd prostredníctvom svojho predsedu. Vo svojom vyjadrení predseda okresného súdu okrem iného uviedol: „(...) *Zo spisu tunajšieho súdu žalobcu Ing. J. O. proti žalovanému V. S., a. s. o zaplatenie 512.618,- Sk evidovaného pod sp. zn.: 28 C 64/00 vyplýva, že dňa 12. 12. 2003 bol vyhlásený meritórny rozsudok, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá. Súčasne bolo uložené žalobcovi zaplatiť žalovanému trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Výška trov v rozsudku vyčíslená nebola s tým, že súd si vyhradil vyčíslenie trov konania v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Rozsudok ako to vyplýva zo spisu bol odovzdaný do spisovej kancelárie dňa 13. 1. 2005 to znamená, že viac ako po dvanástich mesiacoch. Zo spisu ďalej vyplýva, že sudkyňa nepožiadala o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia, tak ako to predpokladá ustanovenie § 158 ods. 3 O. s. p. Sudkyňu som vyzval na zdôvodnenie jej procesného postupu, avšak ku dnešnému dňu na túto výzvu nereagovala, preto neviem identifikovať dôvody, ktoré jej bránili v písomnom vyhotovení rozhodnutia.*

Napriek uvedenému by som chcel uviesť, že sa nemôžem stotožniť s tvrdením s'ťažovateľa, že postupom súdu mu bolo zamedzené podať riadny opravný prostriedok, nakoľko i pri neskoro vypracovanom rozhodnutí má s'ťažovateľ garantované právo na podanie riadneho opravného prostriedku, keďže lehota na odvolanie plynie odo dňa doručenia rozsudku a nie odo dňa jeho vyhlásenia.“

Právna zástupkyňa s'ťažovateľa ústavnému súdu na základe jeho výzvy podaním zo 4. apríla 2005 oznámila, že súhlasí s upustením od uskutočnenia verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci, a zároveň v ňom špecifikovala trovy konania, ktoré si uplatnila vo výške 7 530 Sk.

Na základe výzvy predseda okresného súdu podaním sp. zn. Spr. 3786/2004 zo 4. apríla 2005 ústavnému súdu okrem iného oznámil, že s'ťažovateľ podaním z 8. februára

2005 podal v predmetnej veci odvolanie, ako aj že netrvá na uskutočnení verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Okresnému súdu Bratislava I bola 26. septembra 2000 doručená žaloba sťažovateľa, zastúpeného právnou zástupkyňou, proti žalovanej, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 512681 Sk s príslušenstvom, ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 15 C 147/00.

Úpravou z 3. októbra 2000 nechal vo veci konajúci sudca Okresného súdu Bratislava I požiadať o výpis z obchodného registra ohľadne žalovanej. Listom z 11. októbra 2000 Okresný súd Bratislava I postúpil spisový materiál v predmetnej veci okresnému súdu z dôvodu jeho miestnej príslušnosti na ďalšie konanie. Spisový materiál v predmetnej veci bol okresnému súdu doručený 13. októbra 2000 a zaevidovaný bol pod sp. zn. 28 C 64/00.

Úpravou z 26. októbra 2000 nechal vo veci konajúci sudca vyzvať právnú zástupkyňu sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku v lehote 7 dní. Výzva bola súdnou kanceláriou vyhotovená 13. novembra 2000 a 21. novembra 2000 doručená právnej zástupkyňi sťažovateľa. Sťažovateľ 27. novembra 2000 zaplatil súdny poplatok na účet okresného súdu.

Pokynom z 1. decembra 2000 nechal vo veci konajúci sudca doručiť podanú žalobu žalovanej a súčasne ju vyzvať, aby sa k žalobe v lehote 15 dní vyjadrila.

Dňa 27. decembra 2000 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej z 21. decembra 2000. Vo veci konajúci sudca nechal pokynom zo

17. januára 2001 doručiť vyjadrenie žalovanej z 21. decembra 2000 právnej zástupkyňi sťažovateľa.

Sťažovateľ listom z 24. januára 2001 okresný súd požiadal „o skoré prejednanie veci“. Podľa úradného záznamu spísaného 8. apríla 2002 sa na okresný súd dostavil sťažovateľ, ktorý nahliadol do spisu v predmetnej veci. Listom z 11. júla 2002 zaslal sťažovateľ okresnému súdu žiadosť o nariadenie pojednávania v predmetnej veci.

Pokynom vo veci konajúceho sudcu z 2. júna 2003 nariadil vo veci konajúci sudca pojednávanie vo veci na 17. september 2003 a nechal naň prizvať účastníkov konania, ako aj právnu zástupkyňu sťažovateľa. Z dôvodu kolízie pojednávania požiadala právna zástupkyňa sťažovateľa listom zo 16. júna 2003 okresný súd o odročenie pojednávania v predmetnej veci na iný, avšak skorý termín.

Na základe pokynu z 25. augusta 2003 bol zrušený termín pojednávania určený na 17. september 2003 a účastníkom konania, ako aj právnej zástupkyňi sťažovateľa bol oznámený nový termín pojednávania stanovený na 15. október 2003. Právna zástupkyňa sťažovateľa listom zo 17. júla 2003 požiadala okresný súd o nariadenie nového termínu pojednávania v predmetnej veci a následne podaním z 1. augusta 2003 zaslala okresnému súdu „*späťvzatie žiadosti o odročenie pojednávania*“, pretože sťažovateľ sa chcel na nariadenom pojednávaní zúčastniť aj bez jej účasti.

Podľa úradného záznamu spísaného 15. októbra 2003 sa na okresný súd dostavil v tento deň advokátsky koncipient právneho zástupcu žalovanej, ktorý na základe predloženej substitučnej plnej moci nahliadol do spisu v predmetnej veci.

Podľa úradného záznamu spísaného na okresnom súde 15. októbra 2003 sa na okresný súd dostavili právna zástupkyňa sťažovateľa, ako aj právny zástupca žalovanej s tým, že im bolo doručené predvolanie okresného súdu na uvedený termín, avšak s uvedením nesprávnej hodiny. Vzhľadom na chybu pri realizácii predvolania im bolo oznámené, že pojednávanie v predmetnej veci sa uskutoční v ten istý deň o 14.00 h.

Pojednávanie konané 15. októbra 2003 bolo uznesením okresného súdu odročené na 31. október 2003. Právny zástupca žalovanej bol súčasne okresným súdom zviazaný predložiť v lehote 3 dní písomné návrhy na dokazovanie s uvedením konkrétnych mien a adries navrhovaných svedkov, ako aj stanov odporcu platné k 18. augusta 1999 v overenej fotokópii.

Podaním z 20. októbra 2003 (doručeným 21. októbra 2003) právny zástupca žalovanej okresnému súdu oznámil požadované mená a adresy svedkov, ktorých navrhol vypočúť v predmetnom konaní, a zároveň mu oznámil, že nemá k dispozícii originál stanov spoločnosti platných k 18. augustu 1999, a preto ho požiadal o ich zabezpečenie dožiadaním na príslušnom registrovom súde.

Okresný súd pojednávanie konané 31. októbra 2003 po vypočutí účastníkov konania odročil na 3. december 2003.

Právna zástupkyňa sťažovateľa z dôvodu kolízie pojednávaní listom z 3. novembra 2003 (doručeným 7. novembra 2003) požiadala okresný súd o odročenie pojednávania v predmetnej veci.

Vo veci konajúci sudca nechal následne pokynom z 12. októbra 2003 zrušiť pojednávanie nariadené na 3. december 2003 a oznámiť účastníkom konania ako aj právnej zástupkyňi sťažovateľa nový termín pojednávania stanovený na 12. december 2003.

Na pojednávaní konanom 12. decembra 2003 okresný súd po vypočutí právnej zástupkyne sťažovateľa a právneho zástupcu žalovanej vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol a súčasne sťažovateľa zviazal zaplatiť žalovanej náhradu trov konania.

Právna zástupkyňa sťažovateľa listom z 15. decembra 2003 (doručeným 17. decembra 2003) požiadala okresný súd o zaslanie zápisníc z pojednávaní v predmetnej veci. Svoju žiadosť urgovala listom z 5. februára 2004. Úpravou zo 17. marca 2004 nechal

vo veci konajúci sudca zaslať právnej zástupkyňi sťažovateľa žiadané zápisnice o pojednávaní.

Právna zástupkyňa sťažovateľa listom z 5. apríla 2004 požiadala okresný súd o zaslanie informácie, v akom stave sa vec nachádza a z akého dôvodu im do dňa podania žiadosti rozsudok okresného súdu nebol zaslaný.

V spisovom materiáli sa ďalej nachádzal vyhotovený rozsudok č. k. 16 Cp 89/02-90 (zrejmä nesprávnosť v uvedení č. k.) z 12. decembra 2003, pričom na jeho poslednej strane sa nachádzala úprava vo veci konajúceho sudcu z 13. januára 2005 s pokynom súdnej kancelárie na jeho zaslanie právnym zástupcom účastníkov konania.

Právna zástupkyňa sťažovateľa listom zo 7. júla 2004 podala sťažnosť adresovanú predsedovi okresného súdu na zákonného sudcu v predmetnej veci, ktorý v uvedenom konaní podľa nej spôsobuje prietľahy. Predseda okresného súdu v upovedomení č. 2103/2004 z 30. novembra 2004 vyhodnotil sťažnosť právnej zástupkyne sťažovateľa ako dôvodnú.

V spise okresného súdu sa ďalej nachádzali pripojené výzvy ústavného súdu z 25. novembra 2004 a zo 7. januára 2005, ako aj vyjadrenie okresného súdu v predmetnej veci z 10. januára 2005 adresované ústavnému súdu.

III.

1. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietľahov (...).“

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietľahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty,

dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Otázku existencie zbytočných prietahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

A) Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je návrh na zaplatenie sumy vo výške 512 681 Sk s príslušenstvom z titulu peňažného nároku vyplývajúceho z uzatvorenej manažérskej zmluvy. Z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľa a okresného súdu ani z nimi predložených na vec sa vzťahujúcich listín ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť svedčiacu o skutkovej zložitosti veci. Po právnej stránke však možno konštatovať, že v danom prípade ide o vec právne zložitejšiu vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ uplatňuje svoj nárok na základe zmluvy, ktorá ako zmluvný typ nie je upravená zákonom. Uvedenou právnou zložitou veci však nemožno ospravedlniť obdobia nečinnosti okresného súdu v konaní o žalobe sťažovateľa.

B) Správanie sťažovateľa ako účastníka konania ústavný súd hodnotí ako súčinnosť. Sťažovateľ bol po celý čas konania zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou, reagoval na výzvy okresného súdu a za účelom ochrany svojho základného práva v predmetnom konaní využil opravné prostriedky. Zo skutkových zistení ústavného súdu vyplýva, že právna zástupkyňa sťažovateľa dvakrát požiadala o odročenie pojednávania v predmetnej veci (podaním zo 16. júna 2003 z dôvodu kolízie pojednávania a podaním z 3. novembra 2003 z rovnakého dôvodu), avšak podľa zistenia ústavného súdu uvedené procesné úkony právnej zástupkyne sťažovateľa nespôsobili v predmetnom konaní

závažnejšie spomalenie postupu súdu, ktoré by mohlo byť zohľadnené na ťarchu sťažovateľa.

C) Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd zistil obdobia nečinnosti v postupe okresného súdu, ktoré mali výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku konania. Prvé z období nečinnosti okresného súdu začalo 17. januára 2001, keď nechal zákonný sudca úpravou doručiť vyjadrenie žalovanej právnej zástupkyňi sťažovateľa, a trvalo takmer dvadsaťosem mesiacov, t. j. až do 2. júna 2003, keď okresný súd nariadil termín pojednávania v tejto veci. Druhé obdobie nečinnosti okresného súdu v predmetnom konaní začalo 11. januára 2004, keď okresnému súdu uplynula lehota tridsiatich dní na vyhotovenie rozsudku (stanovená vo vtedy platnom ustanovení § 158 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku), a trvalo až do 13. januára 2005, keď nechal zákonný sudca úpravou zaslať rozsudok účastníkom konania, t. j. viac ako dvanásť mesiacov. Nečinnosť okresného súdu vo vyššie označených obdobiach bez toho, aby jeho postupu bránila zákonná prekážka, je potrebné považovať za zbytočné priet'ahy v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd konštatuje, že konanie, ktoré je predmetom posúdenia, trvá už viac ako štyri roky a sedem mesiacov. Z uvedenej doby takmer štyridsať mesiacov (t. j. tri roky a štyri mesiace) tvoria obdobia, v ktorých v dôsledku nečinnosti okresného súdu dochádzalo k zbytočným priet'ahom v predmetnom konaní, pričom dvanásťmesačný priet'ah vzniknutý pri vyhotovovaní rozsudku v predmetnej veci možno označiť za obzvlášť závažný, resp. obzvlášť neakceptovateľný vo vzťahu k právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

S ohľadom na vyššie uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu v predmetnom konaní nemožno dobu predmetného konania vedeného na okresnom súde považovať za ústavne akceptovateľnú vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako ani za primeranú vo vzťahu k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené práva sťažovateľa boli porušené.

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Okresný súd v podaní zo 4. apríla 2005 ústavnému súdu oznámil, že *„spis sa nachádza na lehote z dôvodu zasielanej výzvy na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie“*. Vzhľadom na túto skutočnosť a na to, že ústavný súd zistil, že nečinnosťou okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov (pri vykonávaní procesných úkonov súvisiacich so zákonnou povinnosťou okresného súdu predložiť spis v predmetnej veci odvolaciemu súdu, ako aj pri vykonávaní ďalších úkonov, ktoré preň z ďalšieho postupu vo veci vyplývajú).

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk ako náhrady ujmy spôsobenej mu postupom okresného súdu, ktorú sťažovateľ *„veľmi negatívne pociťuje“*. Predmetná ujma sťažovateľa súvisí s tým, že *„(...) nemôže v predmetnej veci zistiť presné znenie rozsudku ako aj dôvody (skutkové a právne), pre ktoré tento súd v predmetnej právnej veci tak rozhodol. Následne vzhľadom na znenie vyhláseného enunciatu je mu (bez zistenia dôvodov rozhodnutia) zamedzené podať riadny opravný prostriedok, ktorý by bol zrozumiteľný a korešpondoval by s odôvodnením. Rovnako pre sťažovateľa bez doručenia rozsudku nie je možné správne uviesť dôvod odvolania“*.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Pretože porušenie označených práv sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklaráujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľovi sumu 30 000 Sk. Táto suma zohľadňuje celkovú dĺžku predmetného konania s prihliadnutím na predmet konania okresného súdu, dĺžku zbytočných prietahov v tomto konaní (štyridsať mesiacov), ako aj obzvlášť závažný prietah vzniknutý pri vyhotovovaní rozsudku okresným súdom a s tým spojenú ujmu sťažovateľa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ústavný súd vo zvyšnej časti uplatnenému primeranému finančnému zadosťučineniu v návrhu sťažovateľa nevyhovel.

4. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom vo výške 7 530 Sk za dva úkony právnej pomoci (prijatie a prípravu zastupovania, písomné podanie súdu 2 x 3 650 Sk) vrátane režijného paušálu (2 x 136 Sk = 272 Sk).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal v súlade s § 20 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej od 1. januára 2005 z ustanovení § 1 ods. 3, § 13 ods. 8 prvej vety v spojení s § 16, § 19 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 163/2002 Z. z.“) s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, v zásade nie je oceníteľný peniazmi.

Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2004 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 4 534 Sk (v období od

1. januára 2005 predstavuje 2 501 Sk) a hodnota režijného paušálu 136 Sk (v období od 1. januára 2005 hodnota režijného paušálu 150 Sk).

V súlade s týmito ustanoveniami možno trovy konania vyčísliť ako súčet odmeny za dva úkony právnej služby (prípravu a prevzatie vecí, písomné podanie súdu) vykonané v roku 2004 vrátane režijného paušálu ($2 \times 4\,534 \text{ Sk} + 2 \times 136 = 9\,340 \text{ Sk}$). Náhrada trov konania v predmetnej veci vypočítaná podľa platnej právnej úpravy takto spolu predstavuje 9 340 Sk.

Ústavný súd zistil, že uplatnená suma trov právneho zastúpenia spolu 7 530 Sk neodporuje platným právnym predpisom, a preto priznal náhradu trov právnej zástupkyne sťažovateľa v celej ňou uplatnenej výške.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2005